

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 8. Fiducia in Deum de alimentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

patrem non intercedit extraneus: intus est in patris pectore ipse, qui intervenit, & exorat, affe-
sus. S. Chrysológus f. 2.

Præbet apud Dominum nobis hominibus peccatoribus fiduciam DEUS - homo. Est nobis spes magna penitentibus: quia advocatus noster factus est noster Judex; qui non vult mortem peccatoris. S. Eligius hom. 8. in Cæna Domini.

§. VI.

Diffidentia DEO displicet.

Adhuc esca eorum erans in ore ipsorum, & ira DEI ascendit super eos. Pl. 77. 31. Cur eos tam repentina ira DEI oppressit? ob diffidentiam de bonitate, & providentia, DEI. *Quoniam percussit petram &c. nunquid & panem poterit dare?* v. 20. Hanc populi obtreccionem durissimè DEUS accepit; nec diu vindictam distulit. Licet alia peccata patienter tulerit, hoc tamen mox castigat. Pinna in Eccl. Ethol. 34.

Miratur S. Prosper, in Pl. 105. 32. Moysem dubitantem petram percussisse; cum DEUS in Ægypto tanta jam miracula patrârit.

§. VII.

Fiducia in DEUM motiva alia.

Sicut fui cum Moysse, ita ero tecum: non dimittam, neque derelinquam te. Jos. 1. 5. Ita nos CHRISTUS ad fiduciam stimulat. Drexelius Ros. select. virt. cap. 14. §. 4.

Etenim passer invenit sibi domum, & ruritur nidum, ubi ponat pullus suos. Pl. 83. 4. Vis audire, qualis lectulus? jacta cogitatus tuos implumes in Domino, & ipse te enutriet; donec formetur, & firmetur in te CHRISTUS, & occurras in virum perfectum, qui fluctare non possit. Gilbertus l. 2. in Cant.

Ego flos campi, & lilium convallium. Cant. 2. 1. Quia illis mentibus meam præcipuè gratiam tribuo, quæ nullam spem in se habentes, mihi se humili devotione committunt. S. Thomas hic.

Quærite Dominum, dum inveniri potest, invocate eum, dum prope est. Il. 55. 6. Quamdiu prope est? totum hoc vitæ præsens tempus designat; in hoc semper prope est, ut opem ferat, quocumque malo labores. 2. Cor. 1. 3. *Pater misericordiarum.* Nusquam dicitur Pater justitiæ, sed vocatur Pater misericordie: quia sicut pater naturali ductu, & innatâ propensione, in filios fertur; ita DEUS naturâ ad beneficiendum propendet. Pinna in Eccl. Ethol. 34.

Orantes nolite multum loqui. Math. 6. 7. Christus breviter orare docuit: quia ita cupit dare desiderata, ut prohibeat multum tempus in una re infumere, quod ad multa, & diversa petenda possit sufficere. S. Chrysológus f. 67. CHRISTUS breviter orare docuit, qui citò vult postulata præstare. Pinna ib. Ethol. 12.

Juramentum in DEO actus religionis non est, nec dicti firmatio; sed hominum solatium, quò sublevatur nostra infirmitas. Philo lib. de Abel. Jurat DEUS ad fidem hominum excitandam; qui vel DEO, nisi jurato, non credunt facillè. Tertull. de penit. c. 4. ad Ezech. 33. 11. *Vivo ego* dicens, cupit sibi credi. O nos beatos, quorum causâ DEUS jurat. Velloso in Judith. 1. Parænet. 18.

Citius cælum cum terra periret; quam DEUS hominem, sese illi resignantem, & benignitati ejus humiliter confidentem, abjiceret, aut desereret. Ludovicus Blofius Sacello animæ fid. §. 2.

§. VIII.

Fiducia in DEUM de alimentis.

Pater noster. Matth. 6. 9. Quid charius debet esse filiis, quam Pater? & simplex affectus? cum homines dicunt DEO: *Pater noster!* Et quædam impetrandi præsumptio, quæ petituri sumus; cum, priusquam aliquid peteremus, tam magnum donum accepimus; ut sinamur, dicere, *Pater noster*, DEO. Quid enim jam non det filiis petentibus, cum hoc ipsum jam antè dederit, ut filii essent. S. Augustinus lib. 2. de ferm. Dom. in monte cap. 8.

Scit Pater vester. ib. v. 32. Non dixit, scit DEUS; sed *Pater vester*; quò maximam habeant fiduciam. Ex quo enim Pater est, & talis Pater, filios despiciere non poterit; & pati, ut rerum necessariorum indigentia deficiant; cum neque terreni patres id sustineant. Itaque quam tibi existimas esse causam sollicitudinis, magis causa est securitatis. Quia enim hæc necessaria sunt, idè magis confidere oportet: quis enim pater etiam necessaria filii negabit? Euthymius hic. Quid tam auget fiduciam? quid tam inflammat affectum? quid tam lætificat humilem animam? sicut DEUM verum, & summum, velle à Fidelibus Patrem vocari, eumque fiducialiter Patrem vocare. Dionysius Carthusi. hic.

Nonne anima plus est, quam esca? Matth. 6. 25. Quod dixit Dominus istiusmodi est, qui majora præstitit; utique & minora præstabit. S. Hieronymus.

Indecorum est, homines curare de cibo, qui militant regno. Novit Rex, quemadmodum familiam suam pascat, alat, vestiat; & ideo dixit: *jacta super Dominum curam tuam, & ipse te enutriet.* Pl. 54. 23. S. Ambrosius in c. 12. Luc.

Pascebat te Dominus contemnentem se; & deseret te timentem se? S. August. in Pl. 33. 10. *time se - quoniam non est inopia timentibus eum.*

S. Franciscus Seraphicus suis non dabat aliud viaticum, quam hoc: *jacta super Dominum curam tuam; & ipse te enutriet.* Cornelius in Prov. 10. 22.

Vide plura tit. Providentia DEI de alimentis.

§. IX.